

פרוטוקול מס' 260, 46

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה, והוועדה למאבק בנגע הסמים
שהתקיימה ביום שלישי, ו' בתמוז התשנ"ח (30 ביוני 1998), שעה 11:00

נכחו:

חברי הוועדה: סאלח טריף - היו"ר
אלי בן-מנחם
בנימין אלון
נעמי בלומנטל
מיכה גולדמן
צבי ויינברג
האשם מחאמיד
ניסן סלומינסקי
אברהם פורז
ואליד צאדק
דוד צוקר

מוזמנים:

יהודה וילק	- מפכ"ל המשטרה, המשרד לביטחון פנים
תנ"צ יוסי סדבון	- ראש אגף חקירות, המשרד לביטחון פנים
תנ"צ אבי פדר	- סגן ראש אגף מודיעין, המשרד לביטחון פנים
רפ"ק רונה קדמי	- ראש מדור אבטחה, המשרד לביטחון פנים
תנ"צ אמירה שבתאי	- יועצת משפטית, המשרד לביטחון פנים
אליהו בן-אור	- דובר המשרד לביטחון פנים
ד"ר מיכאל רייטר	- מחלקת התמכרויות, משרד הבריאות
אפרים ברור	- מפקח ארצי שירות מבחן לנוער, משרד העבודה והרווחה
נורית ברורמן	- עורכת פרסומים, מרכז הסברה
מאיה עדן	- מנהלת בנושא סמים
שלמה גל	- מנכ"ל הרשות למלחמה בסמים
אורי אסלין	- ראש תחום אכיפה, הרשות למלחמה בסמים
בועז וכטל	- עמותה לשינוי חוקי הסמים
נמרוד קרת	- יו"ר העמותה לצמצום נזקי סמים
זאב ינאי	- מועצת התלמידים
שרגא מילשטיין	- ראש מועצת כפר שמריהו
שמואל סף	- לשכת עורכי הדין
אלון דותן	- סטודנט, נגן מוסיקת טראנס ודי.ג'י.

מנהלת הוועדה: יפה שפירא

קצרנית: סיגל גורדון

סדר-היום: טיפול המשטרה במסיבות טראנס.

3597

טיפול המשטרה במסיבות טראנסהיו"ר סאלח טריף:

בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הפנים והוועדה למאבק בנגע הסמים, המקיימות היום דיון משותף בנושא טיפול המשטרה במסיבות הטראנס. אנחנו עורכים ישיבה משותפת ונמצא עימנו חבר הכנסת אלי בן מנחם, יושב ראש הוועדה.

טיפול המשטרה במסיבות טראנס הינו נושא שנקבע בסדר יומה של ועדת הפנים ואיכות הסביבה. ביום רביעי שעבר, חבר הכנסת אלי בן מנחם, יושב ראש ועדת הסמים, ביקשני לקיים ישיבה משותפת.

דוד צוקר:

ברגע שאתה מקיים ועדה משותפת, אתה קובע עמדה, זה בניגוד למה שהבנתי.

היו"ר סאלח טריף:

אני לא קובע עמדה, אני קובע, שהשיתוף הזה לא נבע מהשיקולים שאתה מזכיר. אין בזה שום קביעת עמדה. השיוך עם ועדת הסמים לא היה על מנת להשליך או להצביע על עובדה.

אני מקדם בברכה את מפכ"ל המשטרה, ראש אגף החקירות, קציני המשטרה והמחמנים הנוספים. אני מודה, שאנחנו מעקים לדון לא בתאונות הדרכים ולא בגניבות הרכב אלא במסיבות הטראנס. אני מודה, לא ידעתי מה זה טראנס, אבל קראתי חומר רב בענין. קראתי גם את דבריו של השר לביטחון פנים, שבני נוער רבים החלו בשימוש בסמים בעקבות מסיבות תמימות כאלה.

אדוני המפכ"ל, נשאלת השאלה, האם מדובר באווירה של מועדוני לילה ומקומות שונים שלדאבוננו מקיימים פעילויות של נטילת סמים, של משקאות אלכוהול הגורמים לתאונות ולאלומות? עד כמה אנחנו חודרים לתחום הפרט ועד כמה אנחנו מאפשרים לאנשים צעירים לשמוח ולעשות דברים שהיו רוצים לעשות? עומדות לפנינו שאלות חשובות בענין על מנת שנדע להבחין בין עבריינים אמיתיים שלפעמים מסתובבים במקומות המועדים לפורענות, לבין אנשים תמימים שבאים לשמוח ולשמוע מוסיקה. האם אלפי בני הנוער הם אנשים שבאים לשמוע מוסיקה או להשתתף במסיבות כאלה שבסופו של דבר גורמים לנטילת סמים קשים, מסוכנים. כיצד הדבר עובד? האם אכיפת המשטרה כפי שהתבצעה במקרה האחרון היא שפרצה התוצה לתודעה, שצריך לטפל בטראנס בצורה אחרת?

אלי בן מנחם:

אני מבקש להבהיר לכל הנוכחים, הוועדה למאבק בנגע הסמים החליטה לקיים דיון בנושא מסיבות טראנס. לצערנו, התברר לנו, שבמקביל גם ועדת הפנים ואיכות הסביבה החליטה לקיים דיון בנושא. לכן, החלטנו לקיים את הישיבה בשיתוף עם שתי הוועדות. הישיבה היתה צריכה להערך היום בשעה 12, בחדר ההרצאות. על פי בקשת מפכ"ל המשטרה, הקדמנו את הישיבה לשעה אחת עשרה, נתחיל אותה כאן בחדר ועדת הפנים, ונמשיך אותה בחדר ההרצאות.

לנושא מסיבות הטראנס, אני לא מבין גדול בנושאים האלה, אבל כיושב ראש הוועדה למאבק בנגע הסמים, דרשתי מעל במת הכנסת לפני כחודש ימים ממשטרת ישראל, לפעול בכל כוחה על מנת למנוע מסיבות מהסוג הזה, שעל פי החשדות מכניסים לשם סמים. הפריע לי מאוד, שגוף מסויים הוציא אגרת והכתורת היתה: המאבק בסמים הוא פשע.

יהודה וילק:

אני לא רגיל לדבר על מוסיקה, אם רוצים לדבר על מוסיקה, המשטרה היא לא פרטנר, ויכול להיות שצריך להביא לכאן אנשי מקצוע. אקדים ואומר, אין למשטרה דבר כנגד מוסיקה, ואין למשטרה דבר כנגד מוסיקה מכל סוג שהוא. המשטרה היא לא הגוף להחליט איזה מוסיקה תשמע, זכותו של כל אדם לשמוע איזה מוסיקה שהוא רוצה, זה לא נושא בתחום טיפולה של משטרת ישראל על פי הבנתי כמפק"ל המשטרה.

תפקידה של משטרת ישראל להילחם בסמים. משטרת ישראל תילחם בכל מקום שיש בו סמים, גם נגד סוחרי סמים גדולים, גם נגד סוחרים קטנים וגם נגד אלה שגורמים להפצת סמים וחשיפה ראשונית של סמים בשכבות אוכלוסיה ונועד שלא התנסו בכך. להערכתנו זה קטע קריטי במאבק בסמים.

אוסף ואומר, שאני גאה להיות כאן ולהגן על מלחמתה של משטרת ישראל בסמים. כמפק"ל משטרה, כל פעם שאצטרך להגן על פעילותה של המשטרה בלחימה בסמים ובלחימה בפשיעה, אעשה זאת ברצון.

אחת הבעיות הגדולות, שאין לאנשים את העובדות, אין להם את המידע. קל להתפס לפופוליזם, ולומר, שהמשטרה לא נותנת לבני נוער תמימים, לעורכי-דין, לחגוג ולרקוד. משטרת חושך. אני מציע, שתאפשרו לאנשי המקצוע להסביר במה מדובר וכנגד מה נלחמת משטרת ישראל.

הפעילות הזו עמדה חמש פעמים בחודש האחרון במבחן בג"צ. בכל הפעמים, בג"צ בהרכבים שונים אישר את הפעילות הזו.

היו"ר סאלח טריף:

באיזה פעילות מדובר?

יהודה וילק:

בפעילות שלנו נגד אותן מסיבות בנסיבות ובאותם מקרים שמנענו מראש קיום מסיבות, כאשר ידענו שהמסיבות הללו אמורות להתקיים. הנושא מגיע לבג"צ כאשר יש מניעה מצידנו. לצערנו, לעיתים אנחנו לא יודעים מראש על המסיבה, ואנחנו נקלעים לאותה מסיבה רק כאשר היא מתרחשת.

צבי ויינברג:

מדובר במסיבות טראנס?

יהודה וילק:

אני מדבר על מסיבת סמים. באותם המקרים המדוברים, כחלק מהענין, מנוגנת המוסיקה שנקראת מוסיקת טראנס. אני מבין קטן מאוד בסוגי המוסיקה, אני מעריך שיש מספר אנשים בחדר הזה שיוכלו לתרום בחלק המוסיקלי.

אבי פזר:

אני רוצה לדבר על מסיבות סמים, כאשר הכינויים של המסיבות רבים מאוד, כמו אסיד שזה כינוי לסם אל.אס.די, טראנס, דנס ועוד סוגי מוסיקה שונים, אבל, הזרמים המוסיקליים האלה קיימים פרט למסיבות.

כאשר אנחנו מדברים על מסיבות סמים, אנחנו מדברים על מסיבות, שמרבית האנשים שם נטלו סמים, משתמשים בסמים, והשילוב בין המוסיקה לבין הסמים שצרכו מגביר את האפקט וגורם להם לתחושה טובה.

בארץ, רוב הסמים הנפוצים במסיבות הם: אקסטזי, אל.אס.די, מריחואנה, סמים שגורמים להזיות ובחלקם מסוכנים הגורמים לאשפוזים פסיכיאטריים בעקבות השימוש בהם. יש לנו לא מעט אשפוזים כאלה במדינה, ואני מציע שנציג משרד הבריאות ידבר בנושא הזה.

היו"ר סאלח טריף:

אתם מפקחים על מסיבות במועדוני לילה?

אבי פדר:

אנחנו מדברים על מסיבות שיש לנו מידע על שימוש בסמים. אנחנו לא מתעניינים במסיבות שאין לנו מידע לגבי שימוש בסמים.

ניסן סלומינסקי:

אתם מנסים לאסוף מידע לפני כן על מנת למנוע את המסיבה?

אבי פדר:

בוודאי. מסגרת המודיעין במשטרה אוספת מידע על כל פעילות בלתי חוקית.

התופעה הגיעה לישראל בשנות ה-80, דווקא מהמזרח, על ידי צעירים שטיילו במזרח והתרגלו למסיבות האלה. כרגע היא נפוצה גם במדינות אירופה, ומשם מגיעים אלינו גם תקליטנים ואנשים שמארגנים מסיבות כאלה.

למסיבות ההמוניות האלה יש מאפיינים להבדיל ממועדוני לילה. יש להן מאפיינים שבדרך כלל נמשכים זמן רב. המסיבות מתבצעות בעיקר במקומות פתוחים שאפשר להביא לשם אנשים רבים בהסתר. הסחר בסמים מתנהל בתוך שטח המסיבה.

היו"ר סאלח טריף:

לצורך עריכת מסיבה, האם זקוקים לאישור משטרתית?

אבי פדר:

מופע המוני כזה דורש אישור משטרתית.

ניסן סלומינסקי:

מי מארגן את המסיבות? יש יד אחת המארגנת את המסיבות?

אבי פדר:

מייד אגיע לזה.

הסחר בסמים מתנהל גם בתוך שטח המסיבה אבל גם בסמוך לכניסה. במסיבה אחת תפסנו סוחר סמים שניצב סמוך לכניסה ומכר סמים למי שנכנס למסיבה. חלק מהמשתתפים במסיבה מגיעים כאשר הם מביאים איתם את הסמים. הסמים קלים מאוד להסלקה וקשים מאוד לגילוי. אנחנו מדברים על ריבוע קטן של מנת אל.אס.די, או כדורים קטנים של אקסטזי.

הסחר בשימוש בסמים בכל רחבי המסיבה וסביבתה מאפשר גישה קלה מאוד לסמים וגורם לכך, שהפעם הראשונה של שימוש בסמים מתבצעת במסיבות אסיד כאלה. מהמגע הראשון הם כבר ממשיכים להשתמש בסמים או במסיבות נוספות או באירועים אחרים ובמסיבות אחרות. זו אחת הסכנות במסיבות הללו. אם אנחנו רוצים למנוע את התחלת השימוש בסמים, אחת הדרכים היא, למנוע את הגישה לסמים במסיבות כאלה.

מרגע שמתארגנת מסיבה כזו, זורם אלינו מידע ממקורות שונים בארץ, המידע מגיע בצורה ברורה, מכיוונים שונים וממקומות שונים. המידע מדבר על המארגנים. הקבוצה של המארגנים מזכרת לנו וידועה לנו כמארגני מסיבות סמים. בלא מעט מסיבות מגיע לנו מידע, שהמממנים ואלה שעומדים מאחורי המארגנים הם מבכירי העבריינים בארץ, שאנחנו מכירים אותם גם מתחומי פשע אחרים. בדרך הזו הם מוצאים דרך טובה לעשות כסף. הרווחיות של המסיבות האלה היא גדולה מאוד, ולמרבה הפלא, חלק גדול מהרווח נעשה ממכירת בקבוקי שתייה. בגלל צריכת הסמים, בגלל הריקודים, אנשים צורכים כמויות אדירות של מים מינרליים, וכל בקבוק נמכר שם במחיר מופקע. ההשקעה הראשונית מכסה את עצמה מעל ומעבר, והעבריינים מרוויחים רווח גדול מאוד מהמסיבות האלה.

יהודה וילק:

צריך להבין, מאחר והמארגנים והתקליטנים צריכים למדד את המסיבה, המסיבה מתארגנת במחירת כמסיבת סמים. המארגנים שעיסוקם העיקרי הוא סחר בסמים, הם עובדים עם קבוצה מוגדרת של תקליטנים בגלל בעיית המידור.

אם מישהו רוצה להבין, שמשטרת ישראל בולשת אחרי תקליטנים בנושא המוסיקה, זה לא מה שנאמר כאן. מדובר כאן על החיבור בין הסם לבין המוסיקה. המוסיקה לא מעניינת אותנו, מה שמעניין אותנו הוא הסם. לעיתים המוסיקה מובילה אותנו לסם.

דוד צוקר:

מה זה לעיתים, כמה זה?

יהודה וילק:

אני לא יכול לומר, המקום הוא במודיעין, בבג"צ, אצל מקבלי ההחלטות.

חבר הכנסת צוקר, אני מעריך שבמדינת ישראל נערכות יום יום מאות מסיבות. משטרת ישראל פועלת כנגד מסיבות בודדות. אני לא חושב, שבוקר וערב מגיעות אליכם ידיעות, שמשטרת ישראל עזבה את כל עיסוקיה ופושטת על מועדונים ועל מסיבות.

אבי פדר:

במסיבות כאלה, כאשר יש שימוש מסיבי של סמים, זה שם ללעג וקלס את שלטון החוק, שאוסר על שימוש בסמים. אם המשטרה לא תפעל, זה יהיה בניגוד לחוק, ויתן נגישות ראשונה לסמים.

דוד צוקר:

לפני מספר חודשים התחלתי בהתכתבות עם השר לביטחון פנים. השאלה שעומדת על הפרק לגבי היא, מה מותר ומה אסור למשטרה לעשות בחברה חופשית? לדעתי זה הנושא, למה החוק מסמיך אותה ולמה הוא לא מסמיך אותה. לאחר שאסיים, אבקש שתינתן רשות זיבור לנציג לשכת עורכי הדין, הוא ישכיל אתכם לגבי פעולות שהן בלתי חוקיות או בלתי חוקיות בעליל של המשטרה, בעיקר בנושא חילות הרכוש.

אני מציע למשטרה, ללמוד ממה שנעשה לפני כשנה בגני חוגה, באחד האירועים הגדולים שהיו, והיה בו שיתוף פעולה בין אל-סס לבין המארגנים.

נעמי בלומנטל:

לא היה שום שיתוף פעולה, היתה הטעיה לא מכוונת, ואנחנו ניתן את תגובתה של אל-סס בענין הזה.

דוד צוקר:

כדי להילחם בסמים, אם יש חשד שזה מצוי באותן מסיבות, אני חושב שכדאי וצריך ליצור קשר עם המארגנים ולהגיע איתם לשיתוף פעולה. דיברתי עם חלקם, הם רוצים ומוכנים להגיע לשיתוף פעולה עם המשטרה.

צריך לדעת, שעוסקים במאות אלפי אנשים צעירים, בדרך כלל, גילאי 20-30, עשרות אלפים, מהאנשים הכי טובים של החברה הזו, הממלאים את התפקידים המרכזיים ביותר בשירות המילואים שלהם ובחיים היצרניים שלהם. תבדקו אפוא הם עובדים, אפוא הם לומדים ומה הם עושים בצבא. תבדקו באיזה אוכלוסייה מדובר. שמעתי את המפכ"ל ואת סגן ראש אמ"ן מפלילים עשרות אלפי אנשים.

היו"ר סאלח טריף:

ההכללה לא במקומה, אל תכליל ואל תגן על עבריינים. בין המאות הטובים יש גם רעים ויש סוחרים סמים ויש כאלה שצריך לטפל בהם.

דוד צוקר:

ההצגה שהצגת את כל עשרות אלפי האנשים המצויינים האלה, כאילו כולם צרכנים, זו הפללה. זו הצגה נוראה לגבי ציבור גדול, ולכן השאלה בוועדת הפנים היא, מה מותר ומה אסור למשטרה לעשות בחברה חופשית. לדוגמה, לפני שבועיים היו חשדות בפארק הירדן, שמא אירוע יהפוך לאירוע שבו יפיצו סמים. שעתיים לפני שהחל האירוע הוא נסגר. אגב, באותה שעה עצמה היו הדקירות במועדון "עמק האלכוהול". 40 שוטרים מצאו להגיע לאותו מקום. השאלה היא, האם מותר למשטרה בחברה חופשית להטיל ענישה קבוצתית על אנשים שטרם עברו עבירה, על אנשים שטרם הגיעו למקום ולמנוע מהם לקיים אירוע שבו לא נתפס אפילו אדם אחד עם סם?

חברת הכנסת בלומנטל, האם את רוצה להיות בחברה שבה יש אדם אחד או שניים או עשרה שנתפסים כחשודים בביצוע עבירה וכל 500 האחרים יענשו? זו השאלה שאנשי ציבור צריכים לתת עליה את התשובה.

צבי ויינברג:

כדורי האקסטזי הורגים בני נוער במדינה.

היו"ר סאלח טריף:

ולכן המשטרה צריכה להגן על הנוער וגם על הטובים שבהם.

דוד צוקר:

באירוע אחר שהיה באזור יער בן-שמן, המשטרה נקטה באלימות שאסור להרשות אותה בחברה חופשית, ובה 15 איש עוכבו והובאו למשטרה. היום מאשימים אותם בניהול עסק לא חוקי. חקרו אותם, בדקו אותם ולא מצאו מאומה. האם אתם חושבים, שיותר בחברה חופשית להכתים עשרות אלפי אנשים ולא לאפשר להם לחגוג? ביום שישי היה אמור להתקיים אירוע באכזיב, שבועיים לפני האירוע סגרו אותו. האם אנחנו רוצים לחיות בחברה של ענישה קבוצתית?

אני מבקש לשמוע את נציג לשכת עורכי הדין בכל מה שקשור בחוקיות או אי חוקיות פעולתה של המשטרה. בנושא של חילות הרכוש, המשטרה עושה פעולות בלתי חוקיות.

יהודה וילק:

שתי הערות: חבר הכנסת צוקר התלונן בפני המחלקה לחקירות שוטרים, שהמשטרה פעלה שלא כחוק באירוע בכפר שמריהו. הנושא נבדק והפרקליטות קבעה, שהמשטרה פעלה על פי דין. שנית, כל נושא חילות הרכוש הוא נושא משפטי, הדיון היום הוא לא דיון בסעיף 32 לחוק הסדר הדין הפלילי. רבותי, המשטרה פועלת על פי חוק וכל מי שחושב שהמשטרה לא פועלת על פי חוק בנושא של חילות הרכוש, יש דרך לבית המשפט. אם המפכ"ל או אחד השוטרים פועל בניגוד לחוק, אפשר לפנות למחלקה לחקירות שוטרים. אם המשטרה מונעת אירוע שלא על פי חוק, אפשר לפנות לבית הדין הגבוה לצדק. כל פעילות של המשטרה וכל החלטה של קצין משטרה כפופה לבג"צ.

הקדמתי ואמרתי, במקרים שאנשים העמידו במבחן משטרתי החלטות משטרה למנוע קיום המסיבות, בג"צ בהרכבים שונים אישר את פעילות המשטרה. יכול להיות שגם שופטי בג"צ טעו לשיטתו של מר צוקר.

היו"ר סאלח טריף:

האם דובר המשטרה לא שולף מהר ו"יורה" מהמותן?

יהודה וילק:

במסיבה בכפר שמריהו היה צוות טלוויזיה שעשה סרט על המסיבה. כשחבר הכנסת צוקר הגיע למקום היה צוות טלוויזיה, והתברר, שהצוות הזה צילם, הפיק, וכל עם ישראל ראה את האירוע. אם כך, לא צריך דובר משטרה, הצוות היה שם עוד לפני שחבר הכנסת צוקר הגיע.

מיכה גולדמן:

עם ישראל יוצא בתחושה המטעה את כל הענין בצורה המהותית. יוצא מכך, שכל מסיבות הטראנס במדינת ישראל הן מסיבות סמים. אני האחרון שחושב, שלא צריך לחזק את המשטרה. אני האחרון שאעשה כדי לפגוע בפעילות החסדה של המשטרה. לצערי הרב, למשטרה חסרים אלף אנשים נוספים העוסקים בביטחון שוטף במקום לעסוק בנושאי משטרה. צריך לעקור מן השורש את מפיצי הסמים ואנחנו ניתן את כל הגיבוי למשטרה.

רבותי, במדינת ישראל יש מציאות כואבת מאוד המתחילה בבתי הספר התיכוניים, נמצאת באירועי תרבות גדולים, ויש מאבק שכולנו צריכים להאבק בו והוא נגע הסמים. אבל במקביל, אנחנו נמצאים בחודשי הקיץ ובחופשה של בתי הספר התיכוניים, האוניברסיטאות והמכללות, אם נסגור כל פעילות, אנחנו לא נמנע את נגע הסמים, אנחנו פשוט נגרום לפעילות מחתרית רחבה יותר. צריך לפעול עם דאש חכם.

שרגא מילשטיין:

האזנתי לדבריו של חבר הכנסת צוקר, ואני מתפלא, לבוא בטענה למשטרה, שהם פעלו שלא כחוק, זו התעללות. המסיבה הזו היתה מעשה בלתי חוקי בעליל, התעללות בכל הסביבה. האנשים שהשתתפו במסיבה לא נראו לי כטובי הנוער בארץ, הם התעללו באנשים המתגוררים באזור, לכלכו את הסביבה, חסמו דרכים, מנעו מתושבים לצאת מבתיהם. זה אזור מגורים שקט ועל כך החמנה המשטרה שפעלה כחוק. בנוסף לזה התווסף הענין של הסמים. אני דאגתי להזמין את המשטרה. אני אסיר תודה למפקד משטרת הרצליה שהפסיק את ההתעללות הזו ביום שבת. המסיבה החלה ביום שבת בשעה אחת עשרה בבוקר, שהוא יום המנוחה השבועי, בעוצמת רעש בלתי נסבלת, והיתה אמורה להימשך עד השעה אחת אחר חצות. זה היה עסק לכל דבר ללא רישיון. תודה למשטרה שהפסיקה את המסיבה.

אמירה שבתאי:

הדיון האמיתי צריך להיות: המלחמה של המשטרה בסמים ולא דיון סוטה הצידה של התקפות על המשטרה מסוגים שונים.

משטרת ישראל אוכפת את החוק ופועלת בדרכים חוקיות מתוקף תפקידה ואחריותה לשלום הציבור ולבטחונו ולמלחמה בעבריינות ובעבריינים. במסגרת הזו, המשטרה נלחמת בתופעת הסמים. המשטרה לא נלחמת בתרבויות כאלה ואחרות, לא בהתנהגויות כאלה ואחרות ובוודאי לא במוסיקה. אבל, כאשר מסיבה או אירוע מסוים מתקיים כאירוע של סמים, זה לא משנה איך יקראו לאירוע, אסיד או טראנס, אם מדובר באירוע של קהל רב עם סמים, זו מסיבת סמים ומחובתה של המשטרה, והדבר אושר בבית המשפט העליון, מחובתה ומאחריותה לא לעמוד מנגד אלא למנוע את השימוש בסמים. אני לא אומרת למנוע מסיבה אלא למנוע את השימוש ההמוני בסמים.

על מנת לאזן בין חירויות הפרט, חירויות היסוד של נערים תמימים, של מסיבות, של עורכי דין הרוצים לחגוג, אין שום בעיה. המשטרה צריכה לדאוג שבאופן אפקטיבי לא תהיה מסיבת סמים. הדרך הראשונה: באותם מקומות שצריך היתר, יש להגביל את ההיתר שיאפשר לנו למנוע את הסמים. לאחר ששמענו את אופן הסלקת הסמים, הכמויות, השעות, מתברר, שאי אפשר מבחינה אפקטיבית למנוע את הפצת הסמים והשימוש בסמים. קיבלנו אישור מבית המשפט, שמחובתה של המשטרה למנוע אירועים כאלה. מחובתה של המשטרה למנוע אותם וכך אנחנו נעשה.

הי"ר סאלח טריף:

מה לגבי חילות הרכוש, של רמקולים וכדומה, זה מחוייב המציאות?

יוסי סדבון:

הרמקולים לא משתמשים בסמים. אנחנו לא מחלטים דבר. באירוע עם רעש שלא מופסק, אנחנו תופסים את הרמקולים כמוצג בתיק, כמו שבעסק ללא רישיון אנחנו תופסים את הכסף שנתפס כמוצג בתיק. אם למישהו יש טענות, שיגיש בקשה לקבל אותו לפי חוק סדר הדין הפלילי. בענין הזה אנחנו מטפלים כנגד עבירות לפי פקודת הסמים, בין אם זה משתמשים, סחר, אספקה, או שימוש בכלי הסם. אנחנו לא מחלטים, אם יש חילות זה רק על פי צו של שופט.

האשם מחאמיד:

אדוני היושב ראש, הוועדה למלחמה בנגע הסמים מחפשת כל דרך כדי להילחם בנגע הסמים, שעשרות אלפים צעירים וצעירות נופלים קורבן לנגע הזה. כולנו יד אחת להילחם בנגע הזה, אבל צריך גם להיזהר מהכללות או קביעות, שהובנו שלא כהלכה אפילו על ידי חברי כנסת.

אני לא מבין מה זה טראנס, ברור לי שזה סוג של מוסיקה, אבל נעשה כאן דבר מסוכן שקושר את הסמים עם המוסיקה.

אי אפשר למנוע כל מסיבה, זה בלתי אפשרי, מחר נמנע כל חתונה. אבל, אם יש מידע של שימוש וסחר בסמים, אינני חושב שיש צורך לקבל את אישור המארגנים. אני נגד קבלת אישור כאשר מתכוונים להילחם בנגע כזה.

נעמי בלומנטל:

אני יושבת ראש אגודת אל-סס בישראל ואני רוצה לומר לך, חבר הכנסת דדי צוקר, שלמעשה ביישתי אותנו כחברי כנסת. במקום שאנחנו נהיה אלה שניתן את ידנו לחוק, ולאחר שעבדנו זמן רב כדי שיהיה חוק ממשי ומשמעותי למאבק בסמים, גרמת לכך, שזיהו את חברי הכנסת עם אלה שמפירים את החוק. למעשה, נתת אפוטרופסות למסיבת סמים חו מסיבת סמים לכל דבר.

היו"ר סאלח טריף:

קל מאוד לתקוף חבר כנסת. הוא הזמן לשם. אני לא רוצה שיזכרו עלייך ועלי כשנחנק למסיבה כזו. יש לנו תפקיד כמו המשטרה. אי אפשר לשפוך את דמו של חבר הכנסת צוקר.

נעמי בלומנטל:

חבר הכנסת צוקר נתן יד לכך שמפירים את החוק. יש חוק מפורש.

דוד צוקר:

מי הפר את החוק?

נעמי בלומנטל:

מי שהפר את החוק, זה אתה. אתה מדבר בצורה אליטיסטית. אתה אומר, שהיו שם צעירים כל כך מוצלחים. אין לנו צעירים שהם יותר מוצלחים ופחות מוצלחים. כאשר אוחז, אני אגן על החוק. זה התפקיד שלנו כאנשי ציבור, להגן על משטרת ישראל כאשר היא מבצעת פעולה שאנחנו דורשים ממנה לבצע. אנחנו באים למשטרה ואומרים לה, תחסמי את השימוש בסמים, תעצרי את סוחרי הסמים.

היו"ר סאלח טריף:

לא מקובל עליי, שאנחנו, חברי הכנסת תמיד לא בסדר ונציגי החוק צודקים. אני מכבד את המשטרה, אבל לא פעם קרה, שהודעה של דובר המשטרה קטלה איש ציבור. כולנו נותנים יד למלחמה בסמים בלי לערב פוליטיקה. יש לנקוט בכל האמצעים אבל להבין, שתפקידו של חבר הכנסת לפעול באותה מידה שהחוק מאפשר לו מתפקידו לעשות.

נעמי בלומנטל:

חבר הכנסת צוקר, כשאנחנו הפגנו נגד הממשלה הקודמת, לא באת להגן עלינו כאשר האשימו אותנו שהפרנו חוק. פתאום כאן, אתה מגן ואומר: צעירים כל כך מוצלחים. אין לנו צעירים יותר מוצלחים ופחות מוצלחים. אתה לא תגן על אנשים משכונות מצוקה שעורכים מסיבות.

אלון דותן:

במדינת ישראל יש בעיה של סמים וזו בעיה חברתית, אף אחד לא מתעלם ממנה. אני עומד לעשות סרט שייצג את ישראל כמעצמת טראנס, ואומר, יצוא המוסיקה הגדול לכל העולם. מוסיקה כמו כל תחום אחר בחיים זה תחום שהפרט משתמש בו. אם יש שימוש בסמים, אנא, בצעו את המלחמה בסמים ולא במוסיקה.

אלי בן-מנחם:

למה אתם לא דואגים להשיג רישיון להשמעת המוסיקה?

אלון דותן:

אין שום חוק שאוסר על שמיעת המוסיקה. מה שקורה, כשבאים למסיבה, המשטרה מפסיקה את המסיבה ולא מאפשרת למוסיקה להמשיך. אם יש עברייני סמים במקום, זו מלכודת, תוציאו את עברייני הסמים, אם אתם לא מצליחים להגיע אליהם הביתה, תגיעו למסיבה ותוציאו אותם מהמסיבה. יש עוד אנשים שרוצים לרקוד ולא משתמשים בסמים, בוגרי אוניברסיטאות, ילדים של עורכי דין ולא עבריינים.

טראנס היא תופעה חברתית שכוללת את כל שכבות האוכלוסייה: דתיים, ערבים, חילונים, קיבוצניקים, צפוניים ואחרים. זה עולם שלם מלא בביגוד, צורת התנהגות, דיבור, מוסיקה, תת תרבות שלמה. אין שום מקום לדכות את התופעה הזו.

היו"ר סאלח טריף:

רבותי, אנחנו מפסיקים את הישיבה ועוברים לאולם ההרצאות להמשך הדיון. אני מבקש מכל המחמנים לעבור לאולם. תודה.

הישיבה הופסקה בשעה 12:00.